

«ὡς σύμβολον τοῦ ἐνδοξοτάτου τούτου Τάγμα-
τος, καὶ μὴ λησμονεῖ μῆτε παραμέλει αὐτόν·
«οὗτος ἀναμιμνήσκει σοι, ὅτι ὀφείλεις νὰ ἦσαι
«θαρράλεός, καὶ, εἰς πόλεμον δίκαιον ἐμπλεκό-
«μενος, νὰ διατελῆς σταθερὸς, ἀνδρείος καὶ νι-
«κητής». Περιβάλλων τῷ νέῳ Ἰππότη τὸ περι-
«δέραιον καὶ τὴν ταινίαν, ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος
λέγει: «Φέρε, περὶ τὸν τράχηλόν σου, τὴν ται-
«νίαν αὐτὴν, τὴν κεκοσμημένην τῇ εἰκόνι τοῦ
«εὐτυχοῦς μάρτυρος καὶ στρατιώτου τοῦ Χριστοῦ
«ἀγίου Γεωργίου. Ὑπὸ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ
«παρορμώμενος, θριάμβευε καὶ τῶν εὐτυχῶν καὶ
«τῶν δυστυχῶν περιστάσεων, ὅπως, νικήσας εὐ-
«τόλμως τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σώματός σου καὶ τῆς
«ψυχῆς σου, δυναθῆς οὐ μόνον ν' ἀπολαύσῃς τὴν
«δόξαν τῆς κοσμητικῆς μάχης αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐ-
«πιστεφθῆς ἔτι τῇ δάφνι τῆς αἰωνίου νίκης». Πε-
«ριβάλλων τῷ νέῳ Ἰππότη τὸν μανδύαν, τῷ λέ-
«γει, πάντοτε ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ὁξφόρῃς:
«Λάβε τὸν ὑγινοβαφῆ (cramois) μανδύαν
«αὐτοῦτον, εἰς αὐξήσιν τῆς εὐτυχίας σου, ὡς ἐνέ-
«χυρον καὶ σημεῖον τοῦ ἐντιμοτάτου Τάγματος
«εἰς ὃ εἰσῆλθες. Τεθωρακισμένος τούτῳ, ἔσο ἀν-
«δρείος, ὅπως οὐ μόνον πολεμῆς ἰσχυρῶς, ἀλλὰ
«καὶ προσφέρῃς τὸ αἷμά σου ὑπὲρ τῆς Πίστεως
«αὐτοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τῆς Ἐκκλη-
«σίας, καὶ ὑπὲρ τῆς δικαίας καὶ ἀναποδράστου ἀ-
«μύνης τῶν καταπιεζομένων καὶ τῶν ἐνδεῶν».
Ἐπὶ τέλει, ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ φέρων τὴν χλα-
μύδα, ὁ Ἐπίσκοπος λέγει τῷ προχειριζομένῳ:
«Δέχθητι τὴν χλαμύδα αὐτὴν τὴν οὐρανόχρουν,
«διδδομένην παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου Τάγματος, εἰς
«αὐξήσιν τῆς εὐτυχίας σου, πεπλουτισμένην τῷ
«θυρεῶ καὶ τῷ ἐρυθρῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
«Τῇ δυνάμει αὐτῆς εἶθε ἀσφαλῶς νὰ διασπᾶς
«τὰς τάξεις τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἔσαι ἀναδεί-
«κνυσαι νικητής· καὶ, πληρωθεὶς δόξης ἐν τῷ
«ἐγκοσμίῳ πολέμῳ τούτῳ, διὰ πράξεων ἡρωϊ-
«κῶν καὶ ἐξόχων, δυναθῆς ν' ἀπολαύσῃς τὸν
«θρίαμβον καὶ τὴν αἰωνίαν χαράν».

Τοιαῦτα εἰσιν αἱ εὐχαί, ἃς ἀπαγγέλλει ὁ Καγ-
γελάριος τοῦ Τάγματος ἀγνοοῦμεν ὅμως, ἐάν
καὶ εἰς τὸν Σουλτάνον Ἀζίζ, ἰππότην τοῦ Κνη-
μιδοδέσμου γενόμενον, ἀπηγγέλησαν αἱ αὐταὶ
εὐχαί. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι
σπανίως καταλληλότερον ἐβρέθησαν αὐταὶ ἢ σή-
μερον, ὅτε ὁ Ἐπίσκοπος ἀπήλυθε ταύτας πρὸς
τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Εἶθε δὲ αἱ εὐχαί
αὐταὶ νὰ γίνωσι σὰρξ, ἐν ἡμέρᾳ προσεχεῖ.

Ἄλλ' ἂν ἡ τελετὴ τῆς περιβολῆς τῶν παρα-
σῆμων τοῦ Κνημιδοδέσμου θυσίαν αἵματος ἀμέ-
σως μὴ φέρῃ, φορολογεῖ ὅμως τὸ ταμεῖον τοῦ
προχειριζομένου Ἰππότου. Κατὰ τὰ Ὁργανικὰ
Διατάγματα, ἐάν ὁ νέος Ἰππότης ἦναι Βασιλεὺς
ξένος, ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ χειροτονούμενος: α')
λίρας 20 ἢ φράγκα 500, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως
τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν Ἰπποτῶν

τοῦ Οὐλνδσωρ. Τὸ ποσὸν τοῦτο πρέπει νὰ καταβάλ-
ληται, ἅμα τῆς τελετῆς τῆς χειροτονίας γενομέ-
νης, ἀπαγορεύεται δὲ ῥητῶς παρὰ τῶν Κανονι-
σμῶν ἢ πρόδοσις εἰς τὰς ἄλλας διατυπώσεις, πρὸ
τῆς πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ τούτου· β') 16 λίρας
(φράγκα 400) ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαρχῶν, τῶν ψαλ-
τῶν καὶ τῶν κωδωνοκρουστῶν· γ') λίρας 13 (φρ.
325) εἰς ἐξ ἢ ἑπτὰ ὑπαλλήλους· δ') λίρας 60
(φρ. 1500) διὰ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ· ε') λίρας 30
(φρ. 750) ὡς δωρεάν ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ· ς') λί-
ρας 20 (φρ. 500) ὑπὲρ τοῦ Κλητῆρος τῆς μελαί-
νης βάρβδου· ζ') λίρας 12 (φρ. 300) εἰς τοὺς σαλ-
πιγκτὰς τοῦ Βασιλέως· η') λίρας 2 (φρ. 50) εἰς
τοὺς ἀρχισαλπιγκτὰς· θ') λίρας 16 (φρ. 400) εἰς
τοὺς μουσικοὺς· ι') λίρας 4 (φρ. 100) τοῖς τυμ-
πανισταῖς· ια') λίρας 3 (φρ. 75) τοῖς μαγείροις
τοῦ Βασιλέως· ιβ') λίρας 3 (φρ. 75) τοῖς θαλα-
μηπόλοις τοῦ Βασιλέως· ιγ') λίρας 6 (φρ. 150)
τῷ ὀσοφυλακίῳ καὶ τῷ ταμείῳ τοῦ Βασιλέως.
Εἶναι ἀληθές, ὅτι θραδύτερον οἱ ξένοι βασιλεῖς
ἀπαλλάγησαν πασῶν τῶν καταβολῶν τούτων,
ἀναβαινουσῶν εἰς ὑπερπεντακισχίλια φράγκα·
ἀλλ' ὅμως οἱ ἀντιπροσωπεύσαντες τούτους εἰς
τὴν τελετὴν τῆς χειροτονίας πάντοτε προσήνεγ-
κον τῷ Τάγματι δῶρα, σχεδὸν ἴσου ποσοῦ.¹

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἽΟ Αὐγουστος ἐπλήκωσε, ἢ ἄκρα τοῦ χειμῶνος.

Διότι ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου ὁ καιρὸς ἀρχεταὶ
ἀποκλίνειν πρὸς τὸ ψυχρότερον· θεωρεῖται δὲ
ὁ Αὐγουστος ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος, ὡς ὁ Μάρτιος,
κατὰ τὴν ἀκόλουθον παροιμίαν, ἀρχὴ τοῦ θέ-
ρους:

ἽΑπὸ Μαρτίου καλοκαιριάζει
κι' ἀπ' Αὐγούστου χειμωνιάζει.

ἽἩ ἄλλως:

ἽΑπὸ Μαρτίου καλοκαίρι, κι' ἀπ' Αὐγούστου χειμῶνα.

Καὶ ἀντιθέτως:

Μῆτ' ὁ Μάρτης καλοκαίρι,
μῆτ' ὁ Αὐγουστος χειμῶνας.

ἽἮλθεν ὁ Αὐγουστος, * πᾶρε τὴν κάππα σου.

Διότι τὸ ψῦχος κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀρχε-
ται καθιστάμενον ἐπαισθητόν.

ἽἸ Αὐγούστου τὰ βοριάσματα τὸ Μάϊ ἀναθυμῶνται.

Βοριάσματα εἶναι οἱ κατὰ τὸν Αὐγούστον
πνέοντες ἐτησῖαι, οἵτινες καθιστῶσι τὸν μῆνα
τοῦτον ἐπίσης εὐάρεστον, ὡς τὸν Μάϊον.

ἽἸ ἡλιος τοῦ Μαρτίου, τ' Αὐγούστου τὸ φεγγάρι.

ἽἸ ἡλιος τοῦ Μαρτίου καὶ τὸ φεγγάρι τοῦ Αὐ-